

N:o 112.

Ank. till Riksd. kansli den 30 april 1906, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af förut till löningsjordar anslagna lotter under förra kungsladugården Ladugårdsgärdet i Östergötlands län.

(I. A.)

I en till Riksdagen den 30 sistlidne mars aflåten, till statsutskottets förberedande behandling öfverlämnad proposition (n:o 119) har Kungl. Maj:t, under åberopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver jordbruksärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen medgifva,

dels att lägenheterna Landshöfdingejorden n:o 1 och Ladugårdsbacke n:o 4 måtte med de å en af förste landtmätaren Joh. Er. Linder år 1902 upprättad karta öfver alla ägorna till 16 förut till löningsjordar anslagna lotter, betecknade med n:is 1—16, under förra kungsladugården Ladugårdsgärdet i S:t Lars socken och Hanekinds härad af Östergötlands län angifna områden från lotten n:o 1 afsöndras och hvardera lägenheten till dess innehafvare mot köpeskilling, motsvarande det af vederbörande uppskattningsmän åsatta saluvärdet, att betalas under loppet af tio år med en tiondedel årligen, försäljas med tillträdesrätt den 14 mars 1907 och i öfrigt på de i 6:te momentet af kungl. skrifvelsen till domänstyrelsen angående bestämmelser att tjäna till efterrättelse i fråga om lägenheters upplåtande från kronans jordbruksdomäner den 25 september 1896 stadgade villkor och med rätt

för innehafvaren af lägenheten Ladugårdsbacke n:o 4 till utfartsväg af 3 meters bredd öfver ägofiguren n:o 27;

dels att ett å en af kommissionslandtmätaren G. W. Müntzing år 1904 affattad karta upptaget område om 1 hektar 73,22 ar måtte från lotterna n:is 1 och 2 afsöndras och till S:t Lars församling försäljas mot köpeskilling, som skulle på församlingens bekostnad bestämmas i den ordning, som i fråga om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof är föreskrifven i kungl. förordningen den 14 april 1866, samt under villkor i öfrigt, att området måtte tillträdas den 14 mars 1907, att köpeskillingen till landtränteriet i länet inbetalades senast vid tillträdet, samt att församlingen ensam vidkändes lagfartskostnaderna och öfriga med köpet förenade utgifter;

dels att återstående delen af lotterna n:is 1 och 2 äfvensom lotterna n:is 3—16 måtte till Linköpings stad försäljas med tillträdesrätt likaledes den 14 mars 1907 mot köpeskilling, som på stadens bekostnad skulle bestämmas i den ordning, som i ofvan återopade kungl. förordning den 14 april 1866 stadgades, och med innehafvaren af lägenheten Ladugårdsbacke n:o 4 förbehållen rätt till utfartsväg, samt under villkor i öfrigt, att köpeskillingen senast den 14 mars 1907 till landtränteriet i länet inlevererades samt att staden ensam bestrede lagfartskostnaderna och öfriga med köpet förenade utgifter;

dels ock att de medel, som genom ifrågavarande försäljningar komme att inflyta, måtte, på samma sätt som köpeskillingarna för försålda mindre kronoegendomar, användas till inköp för kronans räkning af skogbärande eller till skogsodling tjänlig mark.

I detta ärende har departementschefen till ofvanberörda statsrådsprotokoll anfört följande:

»Genom domänstyrelsens försorg hafva samtliga förut till löningsjordar anslagna lägenheter under förra kungsladugården Ladugårdsgärdet i S:t Lars socken och Hanekinds härad af Östergötlands län, utgörande enligt kronans jordebok 16 lotter, betecknade med n:is 1—16, varit utarrenderade till den 14 mars 1906. Af dessa lotter har lotten n:o 1 förut varit på lön anslagen landshöfdingen i länet, lotten n:o 2 landskamrern i länet, lotten n:o 3 landssekretern i länet, lotten n:o 4 landträntmästaren i länet, lotten n:o 5 kronofogden i Lösings, Björkekind och Östkind häradss fögderi, lotten n:o 6 kronofogden i Kinda och Ydre häradss fögderi, lotten n:o 7 kronofogden i Åkerbo, Bankekind och Hanekinds häradss fögderi, lotten n:o 8 förste landtmätaren i länet, lotten n:o 9 häradsskrifvaren i Gullbergs, Bobergs och Valkebo häradss fögderi, lotten n:o 10 häradsskrifvaren i Åkerbo,

Bankekinds och Hanekinds härads fögderi, lotten n:o 11 häradsskrifvaren i Lösings, Björkekinds och Östkinds härads fögderi, lotten n:o 12 häradsskrifvaren i Hammarkinds och Skärkinds härads fögderi, lotten n:o 13 häradsskrifvaren i Finspånga läns, Bråbo och Memmings härads fögderi, lotten n:o 14 fångvaktmästaren vid Linköpings slottshäkte, lotten n:o 15 fyra vaktnektar vid nämnda häkte samt lotten n:o 16 landsgevaldigern i länet. Lotten n:o 1 är genom särskilda kontrakt utarrenderad i två delar, mot arrende af 1,710 kronor för den ena och 40 kronor för den andra delen; och äro de öfriga lotterna hvar för sig utarrenderade mot arrenden, hvilkas belopp här nedan angifvas.

Med underdånig skrifvelse den 26 sistlidna januari har nu domänstyrelsen öfverlämnat, förutom andra handlingar, två särskilda instrument öfver år 1903 förrättad arrende- och saluvärdering af ifrågavarande lotter, det ena afseende lotten n:o 1 af egendomen och det andra lotterna n:is 2—16, jämte yttrande af Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet äfvensom en af förste landtmätaren Joh. Er. Linder öfver alla ägora till lotterna år 1902 upprättad karta med beskrifning.

Af dessa handlingar inhämtas, bland annat:

att lotten n:o 1, som vore belägen intill Linköpings stads mark helt nära staden, omfattade de å berörda karta med ägofigurerna n:is 1—29, 31, 32, 34—47, 47 a, 48—64 och 66—102 betecknade områden om sammanlagdt 24 hektar 56,1 ar, däraf 23 hektar 62,8 ar åker och tomter, 12,6 ar äng, 43 ar skogs- och hagmark samt 37,7 ar impediment;

att å denna arrendelott funnes, bland andra, två med innehafvarna tillhöriga boningshus försedda lägenheter, benämnda Landshöfdingejorden n:o 1 och Ladugårdsbacke n:o 4, af hvilka den förra, som innehades af landtbrukaren Svante Petterson och änkan Carolina Carlson, vore belägen invid allmän landsväg och omfattade den å kartan med n:o 44 betecknade ägofiguren om 7,4 ar tomt och den andra, som innehades af snickaren C. J. Elof Andersson, omfattade den å kartan under n:o 28 upptagna ägofiguren om 13,6 ar tomt;

att uppskattningsmännen ansett dessa lägenheter kunna utan men för egendomen därifrån afsöndras och böra till innehafvarna försälgas, med förbehåll för sistnämnda lägenhet om rätt till nyttjande af nu för densamma begagnad väg om 3 meters bredd å en åkerren å ägofiguren n:o 27;

att lägenheterna saluvärderats efter ett pris för kvadratmeter af 1 krona 25 öre, Landshöfdingejorden n:o 1 till 925 kronor och Ladugårdsbacke n:o 4 till 1,700 kronor;

att lotten n:o 1, hvars taxeringsvärde utgjorde 25,700 kronor, åsatts i dess helhet ett arrendevärde af 2,575 kronor och ett saluvärde af 56,853 kronor;

att beträffande lotterna n:is 2—16 uppskattningsmännen uppställt följande tablå, upptagande lotternas ägoområden, för dem utgående arrendebelopp, dem åsatta taxeringsvärden och för dem beräknade arrende- och saluvärden:

Lotternas n:r	N:r å ofvan- berörda karta	åker		äng	skogs- o. hagmark		impedim. ar	nrv. arrende	nrv. taxerings- värde	föreslaget arrende- värde	föreslaget saluvärde
		har	ar		har	ar					
2	153—159, 167—231	13	17,5	—	1	35,1	15	670	10,000	725	14,500
3	351—373	6	49,9	—	—	—	0,4	300	5,000	325	6,500
4	233—255	4	99,2	—	—	—	—	225	3,500	275	5,500
5	291—325	4	52,1	—	—	7,1	0,4	230	3,500	270	5,400
6	326—334, 334 a, } 335—350 }	4	32,4	—	—	10,4	—	180	3,300	215	4,300
7	374—423	6	82	—	—	11,9	—	325	6,000	340	6,800
8	272—281	1	70,3	—	—	—	—	95	1,500	95	1,900
9	448—461	2	6,8	—	—	—	—	85	1,500	115	2,300
10	424—434, 436—447	3	7,6	—	—	—	—	220	2,500	170	3,400
11	256—261	2	31,6	—	—	—	—	110	2,200	130	2,600
12	267—271, 282—290	2	17,7	—	—	—	—	95	2,000	120	2,400
13	262—266	1	76,7	—	—	—	—	100	2,100	100	2,000
14	137—146, 146 a	2	76,9	—	—	2	—	150	3,000	165	3,300
15	104—120, 120 a, } 121—134 }	6	34,4	—	—	—	12,6	320	5,000	350	7,000
16	136, 147—152, 160 } —166 }	3	53,6	—	—	3,7	1,6	220	3,000	210	4,200

att inom egendomens ägor vore belägna vägar, å kartan betecknade med ägofigurerna n:is 30, 33, 65, 103, 135, 232, 291 a, 419 och 435, upptagande en areal af tillhoppa 3 hektar 90,7 ar;

att å lotterna ej funnes andra kronan tillhöriga byggnader än en logbyggnad å hvardera af lotterna n:is 1 och 3 samt en byggnad, innehållande loge och fähus, å lotten n:o 2;

att uppskattningsmännen, enär såväl lotten n:o 1 som de öfriga lotterna af egendomen snart nog komme att behöfvas för Linköpings stads utvidgning, föreslagit, att lotterna måtte ånyo utarrenderas till den 14 mars 1911, hvarvid uppskattningsmännen tillika, då nödiga åbyggnader å lotterna saknades, tillstyrkt, att desamma måtte, såsom hittills, utarrenderas i mindre lotter; hvarjämte uppskattningsmännen

särskildt framhållit, att vid den verkställda saluvärderingen å de lotter, hvilka fortfarande brukades såsom åker, desamma åsatts endast nuvarande åkerbruksvärdet, men att, därest fråga framdeles blefve om deras försäljning till tomter, värdet komme att ställa sig helt annorlunda, beroende dels på läget dels på andra förhållanden;

att, sedan såväl ofvanbemälda Svante Petterson och änkan Carolina Carlson som C. J. Elof Andersson erhållit sådana förelägganden, som omförmäldes i 6:te momentet af nådiga skrifvelsen till domänstyrelsen angående bestämmelser att tjäna till efterrättelse i fråga om lägenheters upplåtande från kronans jordbruksdomäner den 25 september 1896, de inom behörig tid till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet inkommit med skriftliga, af behöriga borgensförbindelser åtföljda förklaranden, att de önskade inköpa, Petterson och Carolina Carlson lägenheten Landshöfdingejorden n:o 1 och Andersson lägenheten Ladugårdsbacke n:o 4, med tillträdesrätt den 14 mars 1906 och för köpeskillingar, motsvarande de åsatta saluvärdena, att inbetalas under loppet af tio år med en tiondedel årligen; samt

att Kungl. Maj:ts befallningshafvande, som förklarat sig icke hafva något mot ifrågavarande lägenheters afsöndrande att erinra, tillstyrkt hvad uppskattningsmännen härutinnan föreslagit, dock med den förändring, att tillträdestiden borde utsättas till den 14 mars 1907.

I sammanhang härmed har domänstyrelsen underställt Kungl. Maj:ts nådiga pröfning särskilda underdåniga ansökningar från S:t Lars församling och stadsfullmäktige i Linköping om markförvärf, öfver hvilka ansökningar domänintendenten och Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet yttrat sig.

I sin berörda ansökning har S:t Lars församling, under åberopande af innehållet uti ett ansökningen bilagdt protokoll vid kyrkostämma med församlingen den 21 september 1904, i underdånighet anhållit om Kungl. Maj:ts nådiga tillstånd att för utveckling af församlingens skolväsen till närmare öfverensstämmelse med tidens kraf och för sammanförande af den i Linköping förlagda folk- och småskolan samt den tillämnade folkskolan i Tannefors till ett gemensamt större skolhus inom församlingens område köpa af förenämnda lotter n:ris 1 och 2 ett å en ansökningen bilagd, af kommissionslandtmätaren G. W. Müntzing år 1904 upprättad karta utmärkt område, omfattande, enligt jämväl vidfogadt, af Müntzing efter verkställd uppmätning afgifvet intyg, 97,61 ar af lotten n:o 1 och 75,61 ar af lotten n:o 2, eller tillhoppa 1 hektar 73,22 ar, äfvensom till utfartsväg för lägenheten ett å kartan utmärkt område från lotten n:o 2, hvilket enligt förenämnda areal-

bevis omfattade 5,325 ar; och har församlingen såsom stöd för den underdåniga framställningen ytterligare anført, att församlingens ofvanberörda folk- och småskola, som nu vore förlagd i Linköpings stad, vore så trångbodd, att barnen i folkskolans tre högsta klasser till följd af bristande utrymme kunde få åtnjuta endast fyra månaders undervisning om året, att tomten, hvarå ifrågavarande skola vore förlagd, icke lämnade utrymme för nya skolhusbyggnader eller behöfliga lekplatser, samt att berörda behof skulle både för närvarande och för den närmaste framtiden blifva nöjaktigt tillgodosedda genom förvärfvande af den nu föreslagna tomten, som låge centralt i den tätast befolkade delen af församlingen och bredvid eller i närheten af två allmänna landsvägar.

Domänintendenten har, då här vore fråga om att afsöndra jord för allmännyttigt ändamål och församlingen svårligen kunde finna någon mera lämplig plats för ifrågavarande syfte, i underdånighet förordat bifall till ansökningen, hvad själfva tomten beträffade. I fråga om utfartsvägen däremot vore densammas riktning enligt domänintendentens åsikt ej lyckligt vald, enär vägen skulle komma att afskära de åkrar, den genomlöpte, i små korta ägofigurer, svåra att bruka, och densamma, om, såsom antagligt vore, jorden i en ej alltför aflägsen framtid komme att förvärfvas till Linköpings stads utvidgning, blefve till olägenhet. Domänintendenten ansåge sig därför icke kunna obetingadt förorda bifall till afsöndring af mark för utfartsväg, såvida icke en bättre riktning för densamma valdes, ifall den vore nödvändig, något som domänintendenten betvivlade, då tomten vore belägen intill allmän landsväg, hvilken borde kunna tjäna till utfartsväg, hvarjämte domänintendenten framhållit, att, enär tomten i fråga till följd af sitt läge torde vara begärlig äfven för annat ändamål, vid en eventuell expropriation priset ej borde bestämmas lägre än 1 krona för kvadratmeter.

Kungl. Maj:ts befallningshafvande har, enär det ändamål, för hvilket ifrågavarande jordområde vore afsedt att användas, vore af allmännyttig natur och då någon olägenhet genom områdets afsöndring icke kunde anses uppkomma annat än måhända i det afseendet, att, därest Linköpings stad komme att förvärfva återstående delen af egendomen, hinder skulle möta för staden att på ifrågavarande punkt framdraga möjligen erforderlig gata, en fråga, som dock torde kunna genom godvillig öfverenskommelse mellan staden och församlingen ordnas till ömsesidig belåtenhet, i underdånighet tillstyrkt den gjorda ansökningen, i hvad den afsåge upplåtelse af det till byggnadsplats afsedda området om 1 hektar 73,22 ar.

Beträffande däremot den föreslagna utfartsvägen har Kungl. Maj:ts befallningshafvande framhållit, att, då skolhustomten med en sida af 136,5 meters längd låge omedelbart invid allmän väg, tillträdet till tomten vore fullt obehindradt och tillräckligt bekvämt. Den ringa omväg, som utan den tilltänkta nya vägen skulle förorsakas för skolbarnen från Tannefors och där bortom liggande gårdar inom socknen, vore enligt Kungl. Maj:ts befallningshafvandes förmenande så obetydlig, att icke något afseende borde fästas därvid, på grund hvaraf och då vägens läge vore sådant, att den antagligen komme att förhindra en lämplig uppdelning af det kringliggande området i tomter, en åtgärd som väl förr eller senare blefve satt i verket, Kungl. Maj:ts befallningshafvande afstyrkte bifall till den underdåniga ansöknings i denna del.

Med framhållande tillika, att på grund af jordområdets bekväma läge priset syntes böra beräknas icke efter jordbruks- utan efter tomtvärde, har Kungl. Maj:ts befallningshafvande i underdånighet föreslagit,

att ifrågavarande jordområde om 1 hektar 73,22 ar måtte från lotterna n:is 1 och 2 afsöndras och försäljas till församlingen mot köpeskillning, som skulle på församlingens bekostnad bestämmas i den ordning, som i nådiga förordningen om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof den 14 april 1866 vore föreskrifven, samt under villkor i öfrigt,

att området finge tillträdas den 14 mars 1907,

att köpeskillningen skulle af församlingen erläggas senast vid tillträdet, samt

att församlingen skulle ensam vidkännas lagfartskostnaden och öfriga med köpet förenade utgifter.

Uti den från stadsfullmäktige i Linköping inkomna underdåniga ansöknings hafva desse, med bifogande i transumt af stadsfullmäktiges protokoll den 31 januari 1905, hemställt, att Kungl. Maj:t täcktes aflåta nådig proposition till Riksdagen om försäljning till Linköpings stad af hela ifrågavarande egendom med den omfattning, densamma hade enligt ofvannämnda utaf förste landtmätaren Linder upprättade karta, och till det pris, hvartill samtliga löningsjordarna vid värdering för förnyad utarrendering blifvit uppskattade. Såsom skäl härför har i den underdåniga ansöknings framhållits, att betydelsen af nämnda jordars förvärfvande åt staden torde vara i ögonen fallande redan genom deras läge och framginge ytterligare däraf, att staden i flera afseenden, såsom rörande hälso- och fattigvård, allmän ordning och säkerhet m. m., hade så stora olägenheter af den okontrollerade förstadsbildning, som å egendomen påginge, att de svårligen

kunde afhjälpas, utan att staden erhöle den vidsträcktare bestämmanderätt, som följde med äganderätten.

Domänintendenten har i sitt häröfver afgifna yttrande, med erinran att vid den verkställda uppskattningen af ifrågavarande egendom densamma blifvit med undantag af den del däraf, som användes för industriellt ändamål samt till byggnadstomter, åsatt allenast åkerbruksvärde, men att jorden påtagligen hade ett högre värde för Linköpings stad, äfvensom att högre pris kunde erhållas, om jorden såldes i mindre lotter till egna hem, vidare framhållit, att det för staden vore i flera hänseenden af stor betydelse att förvärfva äganderätten till ifrågavarande jordar; att det för staten sålunda ej kunde vara fördelaktigt att afyttra nämnda jordar till det pris, stadsfullmäktige erbjudit, samt att jordvärdet helt visst komme att stiga, synnerligast som sockerbruk hölle på att byggas i Linköping och därinvid en lönande sockerbetsodling kunde bedrivas, på grund hvaraf domänintendenten hemställde, att det afgifna anbudet måtte afslås, men att, om stadsfullmäktige ökade detsamma med 25 procent, försäljning måtte ske.

I sitt i anledning af Linköpings stads framställning afgifna yttrande har Kungl. Maj:ts befallningshafvande förklarat sig finna de skäl, staden andragit till stöd för framställningen, vara så talande, att Kungl. Maj:ts befallningshafvande icke kunde underlåta att kraftigt understödja densamma, men beträffande den erbjudna köpeskillingen ansåge Kungl. Maj:ts befallningshafvande sig i likhet med domänintendenten icke kunna förorda antagandet af densamma såsom väl låg, utan att Kungl. Maj:ts befallningshafvande dock ville föreslå någon viss summa. Det syntes nämligen Kungl. Maj:ts befallningshafvande icke böra lämnas obeaktadt, att i förevarande fall, då en stad sökte förvärfva ett angränsande jordområde icke ur spekulationssynpunkt, utan ur samhälleligt intresse för befrämjande af hälsovård, allmän ordning och säkerhet samt i öfrigt ordnade förhållanden, staden verkade för ett mål, som sammanfölle med statens intresse och därför kunde anses böra af staten främjas. För att de olika synpunkterna härvidlag måtte komma till sin rätt, syntes det Kungl. Maj:ts befallningshafvande vara synnerligen lämpligt, att köpeskillingen bestämdes af en särskild nämnd, så sammansatt som i förut åberopade nådiga förordning den 14 april 1866 vore stadgadt; och har Kungl. Maj:ts befallningshafvande på grund häraf hemställt,

att samtliga lotterna af egendomen finge med nedan angifna undantag försäljas till Linköpings stad mot köpeskillning, som skulle på

stadens bekostnad bestämmas i den ordning, som i ofvan åberopade nådiga förordning vore föreskrifven, samt under villkor i öfrigt,

att lotterna finge tillrädas den 14 mars 1907,

att köpeskillingen skulle af staden erläggas senast vid tillträdet,

att från försäljningen undantoges ej mindre ofvannämnda lägenheterna Landshöfdingejorden n:o 1 och Ladugårdsbacke n:o 4 med ofvan för dem angifna områden jämte förbehåll om nyttjanderätt till väg för den senare lägenheten, än äfven förberörda å kommissionslandtmätaren Müntzings karta öfver skolhustomt för S:t Lars församling utmärkta område om 1 hektar 73,22 ar, samt

att staden ensam skulle vidkännas lagfartskostnaden och öfriga med köpet förenade utgifter.

För egen del har domänstyrelsen meddelat, att styrelsen uppdragit åt Kungl. Maj:ts befallningshafvande att ombesörja skötsel och vård af ifrågavarande lotter under ett år från den 14 mars 1906, med förbehåll om rätt för innehafvarne af ofvanberörda å lotten n:o 1 befintliga, å förste landtmätaren Linders karta med n:is 28 och 44 betecknade lägenheter att fortfarande under nämnda tid besitta lägenheterna; att lotterna till följd häraf, med sagda förbehåll, genom Kungl. Maj:ts befallningshafvandes försorg under samma tid utarrenderats mot arrenden, motsvarande de nu utgående, med undantag hvad beträffade lotterna n:is 2, 10, 14 och 16 samt den större af de två delar, hvori lotten n:o 1 vore upplåten, hvilka arrendelotter betingat den sistnämnda 1,635 kronor, n:o 2 635 kronor, n:o 10 180 kronor, n:o 14 130 kronor och n:o 16 140 kronor; att styrelsen emottagit dels från lägenhetsinnehafvarna Svante Pettersson och Carolina Carlson samt C. J. Elof Andersson infordrade yttranden, uti hvilka de förklarat sig vidblifva sina å förberörda lägenheter afgifna köpeanbud äfven i det fall, att tillträdestiden framflyttades till den 14 mars 1907, dels ock vederbörande löftesmän affordrade förklaranden, att de vidblefve af dem ingångna borgensförbindelser för gäldandet af köpeskillingarna för samma lägenheter äfven i sådan händelse, som nyss sagts; och har styrelsen, då, såvidt styrelsen hade sig bekant, ifrågavarande lotter ej vore för något statsändamål erforderliga, förmålt sig icke hafva något att erinra mot att samma lotter afhändes kronan, på sätt Kungl. Maj:ts befallningshafvande föreslagit.

Genom särskilda nådiga resolutioner den 13 december 1901 och den 26 april 1905 har Kungl. Maj:t medgifvit civilingenjören Oscar Zander eller hans rättsinnehafvare rätt dels att under en tid af 49 år

hafva en elektrisk ledning framdragen öfver lotterna n:is 2 och 15, dels ock att under en tid af 40 år hafva en sådan ledning framdragen öfver mark till lotterna n:is 1 och 2. Förbehåll om de sålunda medgifna rättigheternas bestånd torde vid de nu ifrågasatta upplåtelse-erna böra göras; och torde jag, sedan Riksdagens medgifvande till upplåtelse-erna inhämtats, få göra den framställning, som i detta hänseende kan erfordras.

Under erinran att beträffande de köpeskillingar för ifrågavarande områden, hvilka skola bestämmas i den ordning, som i fråga om jords eller lägenhets afstående till allmänt behof är föreskrifven i kungl. förordningen den 14 april 1866, priset, på sätt Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet med afseende å det till förvärfvande af S:t Lars församling ifrågasatta område framhållit, bör på grund af jordområdets bekväma läge beräknas delvis icke efter jordbruks- utan efter tomtvärde, får utskottet hemställa,

*Utskottets
yttrande.*

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 30 april 1906.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.
